

10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων (†319). Γρηγορίου
ἐπισκόπου Ἀσσου.

΄Ηχος γ'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο
ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλω τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ί, καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Ἅχος Γα φ

K Νη Γα
ν ρι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
Πα
σε ε ει σα α α α α κου ου σο ο ον ον ει
Κε
σα α κου σο ον μου ον Ku ν ρι ι ι ε ε προ φι Ku
ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
Γα
σε ει σα α α α κου σο ον μου ον προ σχες τη φω
Πα
νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
Κε
εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει
Γα
σα α κου σον μη η Ku ν ρι ι ε η
Κ
α τεν θυν θη η τω η η προ ο σεν χη η η η
Πα
μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
Γα
ο ο ο ον σον ε παρσις τω ω ω ων χει ει ρω
Κε
ω ων μου θυ σι ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
Μ Γα
νη ει σα α κου σον μου ον Ku ν ρι ι ε η η

Ἡ Στιχολογία. η χ

Θ Γα
ον Ku ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ ν ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν **Γα**
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γας πο
 νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι αις **Γα**
S υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν
 και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων
 αυτων **Γα**
P αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
 την κε φα λην μουν **Γα**
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι ι αις αυ των **Γα** κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων **Γα**
A κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
 σαν **Γα** ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε
 σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον **A** δην **Γα**

O Γα ω τι προς σε Κυ ν φι ε Κυ φι ε οι ο φθαλ μοι

μου ρ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χην μου ιι

Φ Γα ω ν λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ιι

Π Γα ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι Δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω ιι

Φ Γα ω νη μου προς Κυ φι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ φι ον ε δε η θην ιι

E Γα κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω ιι

E Γα ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ8 και

συ εγνως τας τρι β8ς μ8 ιι

E Γα ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι ιι

K^{Γα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε
 πον ^υ_ϙ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ρ_॥

A^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε στιν
 ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^ρ_॥

E^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα
 συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων
 των ^ρ_॥

Π^{Γα} ρο σχες προς την δε η σι ι ιν μου ^υ_ϙ ο τι ε τα
 πει νω θην σφο δρα ^ρ_॥

P^{Γα} ν σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^υ_ϙ ο τι ε
 κρα ται ω θησαν ν περ ε με ^ρ_॥

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ^{Γα}
^υ_ϙ του ε ξο μο

X^{Πα} λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου ^ρ_॥

T^{Γα} ω σω σταυρω χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος
 λε λυ ν ται ^υ_ϙ και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τηρ

γη η ται ^{Γα}_π γε νος δε αν θρω πω ων πι στεισω ζο με νον [♀]_π

υ μνοον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^Γ_η

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ^{Πα}_χ_υ_η ε ως ου αν τα πο δωως

μοι ^Π_π_η

Π ^{Γα} ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σεισου [♀]_{Πα}

Κυ ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ωκται

πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε ν μνον

σοικαθ ε κα στην προ σφε ρει ει ^Γ_η

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε ^{Πα}_χ_υ_η ει σα α κλ

σον της φω νη ηςμουν ^Π_η

Δ ^{Γα} ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δν να [♀]_{Πα}

μιν και Πνευ μα τος α γι ι ου ν μνω την ε ξου σι ^{Πα}

ι αν ^Π_η α δι αι ρετον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι

α δα ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ 8 8 σαν εις αι

ω να αι ω νο ος ^{Γα}_η

Ἐτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὕτα σου προσέχοντα **υ χ** εις την φω νην

Πα

της δε η σε ω ως μ⁸

T^{Γα} ον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

Πα

στε και την α να στα σι ιν σου υ μνουμενκαιδο ξα ζο

ο μεν ⁹ τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

α α θη η μεν ¹⁰ η

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε Κύριε, **υ ρ** τις υ πο

στη σε ται ¹¹ ο τι πα ρα σοι ο ι λα ασμος ε εστιν ¹²

G^{Γα} μνουμεντον Σω τη ρα τον εκ της Παρθενου σαρ

Πα

κω θεν τα ¹³ δι η μαςγαρ ε σταυρω ω ω θη ¹⁴ και

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη ¹⁵ δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος ¹⁶ η

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου **υ χ** ηλ πισεν η ψυ χη

μον ε πι το ον Κυ ρι ι ον ¹⁷

T^{Γα} οις εν Α δη κα τα βας Χρι στος εν ηγ γε λι

Πα

σα α το θαρ σει τε λεγων νυν νε ε νι κη η κα π
μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω
λν σας θα να του τας πν λα ας η

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας η

Πα

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Ku ρι ι ον π
Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν τω
σου οι κω ε σπε ρι νον ν μνον α να μελ πο ο μεν
Γα

Πα

εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες χρι στε ο Θε ος
ο φω τι σας τον κο ο σμον τη τρι η με ρω α να στα
σει ει σου ε ξε λον τον λα ο ο ον σου εκ χει ρος των
ε χθρωων σου φι λα αν θρωω πε η

Καὶ τοῦ Μηναίου τὰ παρόντα γέ προσόμοια.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἡχος η Πα ρ

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ Α εκ πα σων των

α νο μι ων αν τα Α

Π α νευ φη μοι Μαρ τυρες ν μεις Α λι θοις συν τρι βο με

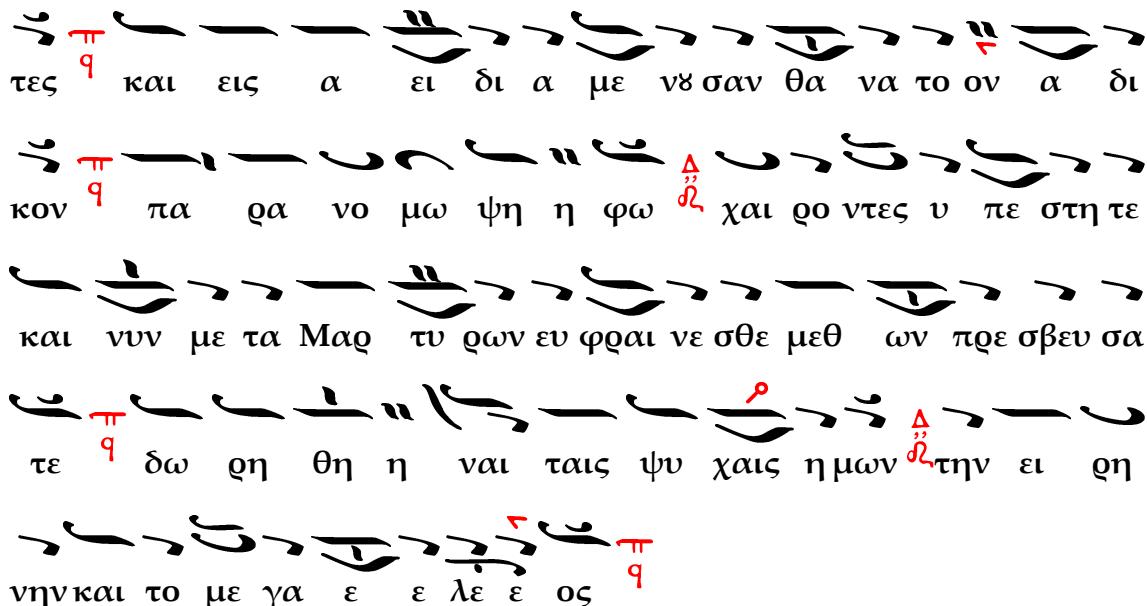
νοι ^π Χρι στον την πε τραν την αρ ρη κτον 8κ εξ αρ νη σα
 σθε ^π αλ λα νι κη φο ο ροι ^Δ χα ρι τι γε νο με νοι
 Α γγε λων τοις χο ροις συ να γαλ λε σθε μεθ ων πρε σβευ σα
 τε ^π δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^Δ την ει ρη
 νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, ^Δ
 παν τες οι λα οι ^Δ

K αλ λι νι κοι Μαρ τυ ρες φρο ραις ^Δ α μα συγ κλει ο με
 νοι ^π ως ε ντο λων θειων ψυ λακες και εκ τη κο με νοι ^π
 δι ψει 8 ρα νο ο θεν ^Δ δρο σον ε κο μι σα σθε ν μας
 πνευ μα τι κως α να ψυ χρσαν δι ο πρε σβευ σα τε ^π δω
 ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^Δ την ει ρη νην και το
 με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου ^Δ με νει εις τον αι ω ω να ^Δ

A ητ τη τοι Μαρ τυ ρες ζω ην ^Δ α λη θη πο θη σαν


 τες ^π_q και εις α ει δι α με ν8 σαν θα να το ον α δι
 κον ^π_q πα ρα νο μω ψη η φω ^Δ_ρ χαι ρο ντες υ πε στη τε
 και νυν με τα Μαρ τυ ρων εν φραι νε σθε μεθ ων πρε σβευ σα
 τε ^π_q δω ρη θη η ναι ταις ψυ χαις ημων ^ρ_Δ την ει ρη
 νην και το με γα ε ε λε ε ος ^π_q

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

^τΗχος  Γα φ

Δ ^{Nη} ο ξα α Πα τρι ι ι ι και γι νι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι ^π_q
K ^{Nη} αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω
 ων ας των αι αι αι μη ην ^π_q
Π ^{Nη} ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^π_q
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ον ^π_q το ο κον πα
 αν σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Nη} πει ραν γα αρ α
 αν δρος μη δε ξα με ε ε νη πα να α α μω
 με ε τε κε ες α πα το ο ρα γι νι νι ο ον

εν σα α αρ κι ι τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος
Πα
 γεν νη θε ε εν τα α α μη η η το ο ο ρα
Nη
 μη δα μως ν πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ
 μο ο ο ον η η δι αι ρε σι ιν **πλ** αλλ ε κα τε ρας
Γα
 ου σι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω
Nη
 α αν φυν λα α α ξα α α αν τα α **π** δι ο Μη τρο
Γα
 πα α αρ θε νε Δε ε σποι να αν τον ι κε τεν ε σω ω
 θη η η η ναι **π** τας ψυ χα ας τω αν ορ θο
 δο ο ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λογουν
Nη **Γα**
 ντω αν σε ε ε ε **πι**

* * *

Εἴσοδος. Ό προεστώς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εύχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

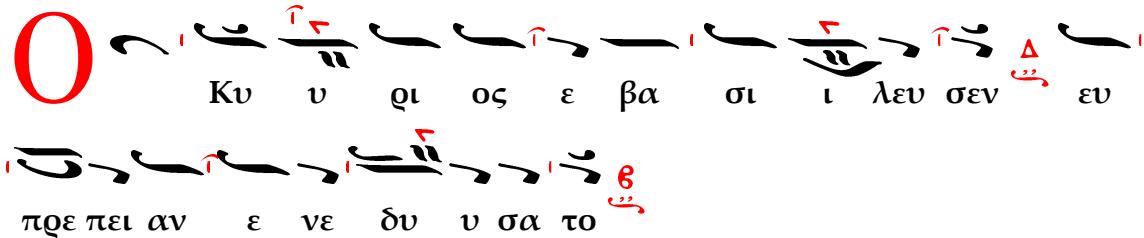
Ἄχος **Δι Θ**

Φ ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

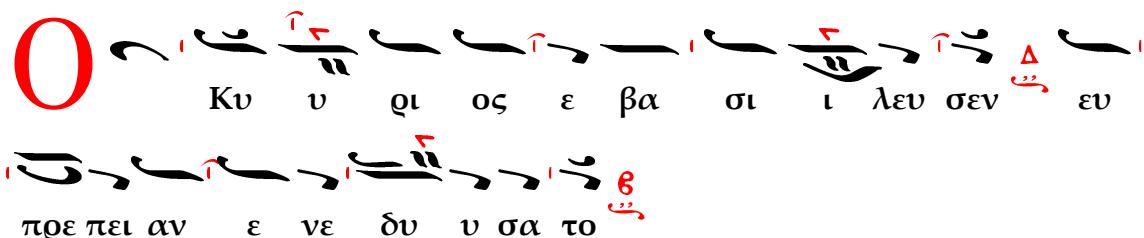
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τά
 8 8 Πα α α τρος ον ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δν υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α ξι ι ο ο ον σε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
 8 8 ζω ω η ηην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

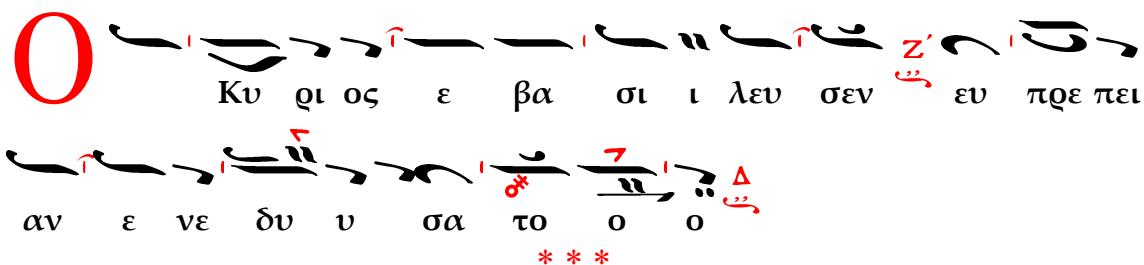
Ἄχος Δι Θ



Στιχ. Ἔνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ



Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται. Δ



Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκαστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Ἐπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἔκκλησίας ταύτης.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ὁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγρνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Της παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χοιστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

· Ο ιερεὺς ἔκφωνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

· Όιεοεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

·Ο χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

·Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Ο ιεροεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷν αἰώνων.

·Ο χορός· Ἄμην.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἕκτος Γα φ

χριστού ρωμαϊκής γραφής

ρι νον υ μνον φι λα αν θρωω πε

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν χριστού ρωμαϊκής γραφῆς

καὶ περι ε ε ζω σα α το

H Γα ς
ζω ο δο χοςσου ε ε γερ σις Κυ ρι ε την

οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι δι ον πλα α
Πα
σμα φθα ρεν α νε κα α λε σα α το δι ο της κα τα ρας
Πα
του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω μεν παν

το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, χριστού ρωμαϊκής γραφῆς

λευ θη σε ε ται

H Γα
ε ος υ παρ χων α ναλ λοι ω τος σαρ κι πα α
Γα
σχωνηλ λοι ω ω σαι ον η κτι σις μη φε ρου σα κρε

μα με νον ο ραν τω φο βω ε κλο νει το και στε

νον σα υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι αν κα τελ
Πα

θων εν Α δη δε τρι η με ρος α νε στης ζω

Γα ην τω κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε

λε ε ος η

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μα κρο ο

τη τα η μερων π

Ι να το γε νος η μων εκ του θα να του χριστε λυ

πα τρω σης η θα να τον υ πη νε εγκας π και τρι η μερος εκ

νεκ ρων α να στας σε αν τω συν α νε στη σας τους

πα σε Θε ο ον ε πι γνον τας π και κο σμον ε φω τι σας

Κυ ν ρι ε δο ο ξα α σοι η

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἄχος Γα φ

Δ ο ξα α πα τρι ι ι ι και γι νι ω και

αι Α γι ι ω ω Πνε ε εν μα α α τι ι π

K αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νωων α μη ην π

A σπο ο ρως ε εκ θει ει ου Πνε εν μα τος βου λη

σει δε Πα α τρος συ νει λη φα ας Υι ον το ον του ου ου
 Θε ε ε ε ου ου εκ Πα τρος α μη το ο ρα προ
 των αι ω ω ωνων ν πα α αρ χο ο ο ον τα α
 δι η μας δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε
 ε γο ο νο ο ο τα σα ρκι ι ι α α πε ε
 κυ ν ν η η η η η σα ας και βρε φο ος ε ε
 γα λου χη σα ας δι ο μη πα α αν ση η πρε
 σβε ε ε εν ειν του λν τρω θη ναι κιν δυ ν ν ν
 νων τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ων

**Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)**

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὅρμα σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἶασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον **(τρίς)**.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ὀφεις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ὀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἥδσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ ερεύς: Ὄτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

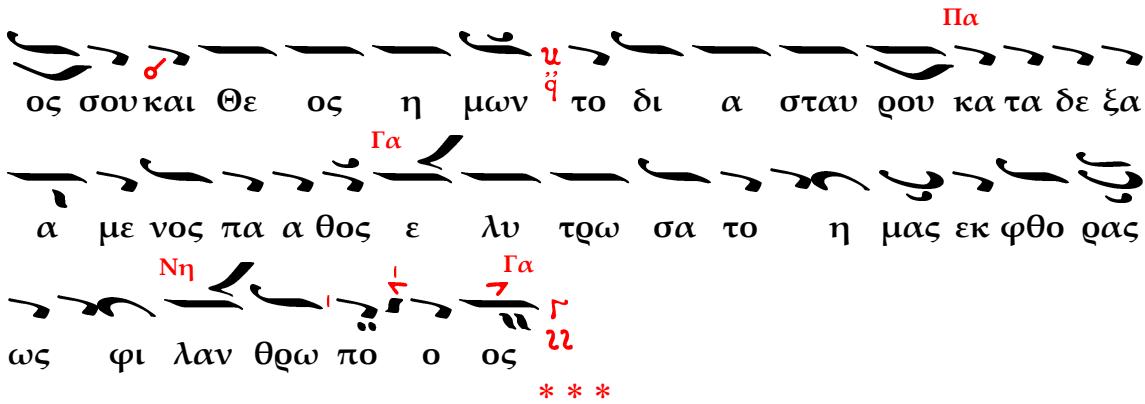
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἄρχος Γα φ

E ^{Γα} ν φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α
 σθωτα ε πι γει ει α ^{Πα} ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αν τον ^υ ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον ^{Πα} ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το ^υ ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας ^υ ^{Πα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος ^υ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνουμεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε
 νε ^{Πα} ^{Γα} εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι



Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,

έδαν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς·

‘Ο ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτη εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ἰερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

‘Ο ἰερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ὀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,

έλεγησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός: Άμην.

* * * * *